

Bognár Sándor
(1950-2018)

A lótenyésztők és lovas sportolók között futótűzként terjedt a megmásíthatatlanul szomorú hír, miszerint 2018. április 9-én rövid, súlyos betegség következtében elhunyt Bognár Sándor agrármérnök. Közismert személyisége volt lótenyésztő és lovassportot művelő társadalomnak, akit több évtizedes tevékeny szakmai pályafutása során az egész országban nagyon sokan ismertek.

Budapesten, 1950. november 15-én született, de családi gyökerei a Kiskunsághoz kötöttek. Vonzotta a paraszti gazdálkodási forma, főként a lovak közelsége volt rá nagy hatással. Életét meg is határozta a lovakkal való foglalkozás, ennek az ösvényén választotta az agrármérnök hivatást.

Már 13 éves korában a Budapesti Lovas Klub (BLK) kiváló felkészültségű lovas szakedzői kezdtek vele foglalkozni, ám fejlődésére lényegében a BLK ifjúsági csapatát irányító Hargitay Mátyás hatott leginkább, aki magas szintű lovas-tudáson túl tisztességes viselkedésre is nevelte. Lovas adottságaival, jó ütemérzékével, a lovagláshoz szükséges egyéni határozottságával nem csak a BLK lovasai közül, hanem az egész magyar élmezőnyből kiemelkedett. Egyéni Ifjúsági Országos és Budapest bajnokságban győzedelmeskedett (1967). BLK versenyzőként háromszor vett részt Ifjúsági Európa Bajnokságon (1966 Koppenhága, Szigony II., 1967 Jesolo, Görög, 1968, Stoneleigh, Hadfi). Szinte számba venni sem tudta, mennyi versenyt nyert meg.

Pályafutását felnőtt versenyzőként már a dr. Kollár Kornél alezredes irányítása alatt álló Budapesti Honvéd Sport Egyesület (BHSE) lovas szakosztályában folytatta. Kétszer tagja volt a BHSE országos bajnokságot (1971, 1972) nyert csapatának, illetve 1972-ben második lett az országos (felnőtt) egyéni bajnokságban. Eredményessége okán a magyar felnőtt ugró válogatott tagjává jelölték. Így 1972-ben lovagolt a híres aacheni versenypályán is. Válogatott versenyzőként nevezték a Münchener Olimpia Lovas Nagydíjára. A nehéz olimpiai pályán az angol telivér Fáklyás nevű lova verseny közben megsérült és így a küzdelmet fel kellett adniuk. Az 1972-es Olimpia

így is maradandó élménye maradt egész életében. Olimpikon voltára mindig büszkén emlékezett.

Az Olimpia után (1972-ben) a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetemen kezdte meg tanulmányait, majd átjelentkezett a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre. Itt diplomázott jó eredménnyel 1977-ben. Egyetemi tanulmánya alatt a GEAC Lovas Szakosztályban eredményesen lovagolt. Nevezetes lovai Bob herceg és Izmir, angol telivérek voltak.

A diploma megszerzését követően az Országos Lótenyésztési Felügyelőséghez tartozó Nemzeti Lovarda felügyelője lett, de dolgozott a négyesfogat válogatott egyik szakedzőjeként is.

Később (1980-1982) kerületi igazgató lett a Kiskőrösi Állami Gazdaságban, de a lovak hiánya miatt elhagyta Kiskőröst.

Mogyoródon magánvállalkozást alapított, párhuzamosan lovas kaszkadóri tevékenységet is folytatott a Haditorna Oktató Közösség csapatában. Kaszkadorként 12 filmben is szerepelt, amelyek közül legnevezetesebb a Lenkey huszárszázad történetét feldolgozó, az 1848-49-es forradalomnak emléket állító Sára Sándor „80 huszár” című film.

A Gödöllői Állattenyésztő Vállalat Parádi Teljesítmény-vizsgáló Állomásán (1984-1991 között) lovas-edzőként és lovasként a fiatal állami tenyészmén-jelöltek ménvizsgákra való felkészítéséért volt felelős. Emellett kihelyezett állami sportménék tartásával és képzésével foglalkozott, illetve magán sportlovak felkészítését is végezte.

Pályázati felhívásra elnyerte (1992) az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet (OMMI) Nagycenki Teljesítmény-vizsgáló Állomásának igazgatói tisztjét. Éveken át, a modernizált hazai lótenyésztés-szervezés feltételeinek megfelelően készítette ménvizsgákra az állami- és magántulajdonú fiatal tenyészmén-jelölteket. Nagyra becsülte Nielst, Ígéretet, Zemplént és Mythost, a később nevéssé vált tenyészméneket.

Nagycenk után az OMMI dunántúli lótenyésztési főfelügyelője lett, s e munkakörben nagy szakmai tudása miatt mindenütt becsülték. Jelen volt a hatósági tenyészszemléken, segítette a tenyészetekben az adminisztratív hibák kiszűrését. Rendszeresen járt Budapestre, ahol a Lóútlevél Irodában előállított és kiküldésre váró lóútleveleket szakmailag ellenőrizze, a hatósági hitelesítéssel látta el.

Születésnapján, 2012. november 15-én ment nyugdíjba. A nyugdíjas éveket nem sokáig élvezhete, a kérlelhetetlen halál hamar elragadta.

Életében sokat tett a hazai ló-ágazat fejlesztéséért! Jó emléke tovább él a szakmai közösségben. Nyugodjék békében!